

ЗА ПОЗНАВАНЕТО НА ХРИСТОС

Радвали сте се много, че синът Ви е завършил висше образование в чужбина и се е дипломирал с отличие като пръв между първите. Но скоро болка - малка, като от убождане с игла - споходила Вас и съпругата Ви. В деня на вашата кръстна слава, когато сте запалили празничната свещ, той, Вашият учен и преучен син, се засмял презрително. След това излязъл от къщи и се върнал чак когато славата завършила. Наистина нищо не казал -само се засмял, но този негов смях Ви открил пустотата в неговата душа. Вие и Вашата съпруга сте се спогледали и болка пронизала сърцата ви. Оттогава насам все повече се убеждавате, че душата на Вашия син няма духовен център, няма нравствени основи. Страхувате се да говорите с него за това, защото чувствате, че той вече малко Ви презира и отхвърля всички Ваши житейски принципи. Затова желаете да му пиша аз. Ето, отзовавам се на Вашето желание и пиша:

Млади човече, позволи ми да ти разкажа една история. Двама приятели били принудени да се разделят и да се заселят в различни градове, далеч един от друг. След дълго време се срещнали отново. Разказвали си взаимно за градовете, в които живеели. Но единият от тях не искал да вярва на своя приятел. Той горделиво налагал мнението си за другия град, който никога не бил посещавал. Разбира се, това огорчило приятеля му и той замълчал. Това сте ти и твоите родители. Ти си живял в града на Знанието, а те - в града на Добротата. Сега ти им разказваш за своя опит, натрупан в града на Знанието, те те слушат и вярват на твоите думи. Но когато те ти предлагат своя опит от града на Добротата, ти презрително се смееш и ги набеждаваш в лъжа. Нима е разумно от научна гледна точка да считаш своя опит за истински, а чуждия за лъжлив? Твоето знание е ценно, но добротата е по-ценна от него и твоите родители я притежават. Учил си се на знание от чужденците, сега се учи на доброта от родителите си. Приведи добротата и знанието в съгласие, но така че добротата да властва над знанието и да го ръководи. Над всички технически науки стои най-важната от науките - Христовото учение, в което се съдържат най-висшата доброта, наречена любов, и най-висшето знание, наречено мъдрост. Ето какво казва апостолът: „Па смятам, че и всичко е вреда, поради превъзходството на познаването Иисуса Христос, моя Господ” (Фил. 3:8). Няма ли го познаването на Христовото учение, колкото повече са светските знания, толкова по-голяма е вредата. И ако го няма небесното богатство, колкото по-голямо е светското, толкова по-голяма е опасността. Защото само Христос може да запази учения от злоупотреба със знанието и богатия - от злоупотреба с богатството.

Спомни си за онзи прославен учен, който е казал: „Цялото мое знание, сравнено с незнанието ми, е като шепа вода в сравнение с океана." Бъди и ти скромен и целуни ръка на родителите си, „за да ти бъде добре и за да живееш дълго на земята”.